

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 485/2011-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. apríla 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť L. D., Z., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 (predtým pod sp. zn. 5 C 111/91) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 (predtým pod sp. zn. 5 C 111/91) p o r u š i l základné právo L. D., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice-okolie vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 169/98 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. L. D. **p r i z n á v a** primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu **j e** Okresný súd Košice-okolie **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. L. D. **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v sume 475,93 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a deväťdesiattri centov), ktorú **j e** Okresný súd Košice-okolie **p o v i n n ý** vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. I. R., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 485/2011-18 z 26. októbra 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť L. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 [(predtým pod sp. zn. 5 C 111/91) ďalej aj „napadnuté konanie].

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti popísal podrobnú chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a dodal, že «(...)je presvedčený o tom, že konanie Okresného súdu Košice - okolie nesmeruje k odstráneniu jeho právnej neistoty, teda k právoplatnému skončeniu sporu, ale súd svojím postupom a rozhodnutiami naopak konanie nedôvodne predlžuje a oddaľuje tým poskytnutie právnej istoty rozhodnutej veci sťažovateľovi.

(...)v postupe Okresného súdu Košice - okolie sú obdobia, kedy nevykonával žiadnu aktivitu smerujúcu k skončeniu konania. Vzhľadom na dĺžku, aj obdobie nečinnosti spôsobilo, že konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

Vec je súčasťou štandardnej agendy všeobecných súdov. Podľa názoru sťažovateľa nie je vec právne ani skutkovo zložitá. Určité komplikácie a spomalenie postupu konania možno priradiť okolnosti, že v predmetnej veci je väčší počet účastníkov konania. Vzhľadom na charakter sporu však ani táto okolnosť nemôže ospravedlniť čas, v priebehu ktorého Okresný súd Košice - okolie vo veci právoplatne nerozhodol. (...)

V predmetnej veci sa vedie na Ústavnom súde Slovenskej republiky konanie o sťažnosti podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 6678/2010. (...)

Sťažovateľ je presvedčený, že svojím konaním neprispel k dĺžke konania a poskytol okresnému súdu dostatočnú a potrebnú súčinnosť.

Sťažovateľ považuje za primerané, aby mu v tejto veci bolo priznané finančné zadosťučinenie.

Domnieva sa, že doba, ktorá uplynula od podania návrhu až doposiaľ, teda doba 19 rokov je neprimerane dlhá a ničím neospravedlniteľná a nezdôvodniteľná.

Sťažovateľ L. D. je právnym nástupcom po žalovanej T. D., ktorý bol ako účastník konania označený podaním žalobcu A. D. vo veci sp. zn. 5C 111/91 zo dňa 05. 09. 1996.

Vzhľadom na túto skutočnosť považuje sťažovateľ L. D. za primerané, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 EUR.».

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní sp. zn. 17C 169/98 (predtým sp. zn. 5C 111/91) porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice - okolie konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17C 169/98 (predtým sp. zn. 5C 111/91) bez prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Košice - okolie pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi L. D. finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- EUR.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. 1 Spr. V 515/2011 zo 14. decembra 2011 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 12. januára 2012.

3.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„Predmetom konania č. k. 17 C 169/1998 je v súčasnosti návrh pôvodného navrhovateľa A. D. na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Z., zapísaným na liste vlastníctva číslo 98 (...)

Navrhovateľ nemal záujem pokračovať v konaní a podaním zo dňa 3. 9. 2009 vzal návrh späť. Odporcovia s uvedeným úkonom nesúhlasili. Súd uznesením č. k. 17C169/1998-327 zo dňa 26. 1. 2010 konanie nezastavil a Krajský súd v Košiciach uznesením vydaným dňa 8. 11. 2011 potvrdil uvedené uznesenie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 26. 1. 2010(...)

Postup súdu v tejto veci bol ovplyvnený aj zmenami sudcov, ktorí podľa rozvrhu práce v tejto veci konali - JUDr. G. V., JUDr. S. V., JUDr. A. Č. a JUDr. L. Š., dĺžku konania ovplyvnili najmä skutočnosti, vyplývajúce z nedostatkov pôvodnej žaloby - označenie predmetu konania i okruhu účastníkov, po ich ustálení postup súdu komplikovali závady v doručeniach, úmrtia účastníkov, po rozhodnutí o časti predmetu konania rozsudkom č. k. 5 C 111/1991-181 zo dňa 27. 3. 1998, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. 9. 1998 konanie o vylúčených nárokoch bolo ovplyvnené nesúčinnosťou navrhovateľa, nedostatočným označením predmetných nehnuteľností, použiteľný geometrický plán dodaný až 26. 9. 2005 a zhodne s uvedeným geometrickým plánom bol uplatnený aj vzájomný návrh odporcov.

Sťažovateľ L. D. je jedným z právnych nástupcov po pôvodnej odporkyni T. D., za odporcu bol označený podaním navrhovateľa zo dňa 5. 9. 1996. Sťažovateľ sa doposiaľ nezúčastnil žiadneho pojednávania vo veci, na zastupovanie na pojednávaní dňa 13. 11. 1996 udelil plnomocenstvo odporkyni M. F., nepodal žiadne vyjadrenie, vzájomný návrh ani sťažnosť na prietahy v konaní, ani sa nezaujímal o stav konania. S prihliadnutím na jeho správanie, predmet sporu a jeho hodnotu, práva, ktoré sťažovateľ môže nadobudnúť v konaní o vzájomnom návrhu určením nehnuteľností do dedičstva po jeho starých rodičoch J. F. a M. F. - zákonný dedičský podiel jeho predchodkyne T. D. rodenej F. je 1/8 v pomere k dedičstvu (rozhodnutie bývalého Štátneho notárstva Košice - vidiek č. k. D 393/80-18 zo dňa 20. 5. 1980) teda zákonný dedičský podiel sťažovateľa s prihliadnutím na ďalšiu dedičku M. F. rodenú D. je 1/16 v pomere k dedičstvu, žiadané finančné zadosťučinenie je neprimerané.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedla, že:

„(...) Sťažovateľ týmto oznamuje, že súhlasí s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu. (...)

Pokiaľ predsedníčka okresného súdu uvádza, že postup súdu bol ovplyvnený aj zmenami sudcov, ktorí podľa rozvrhu v tejto veci konali, je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. (...)

Sťažovateľ považuje za potrebné uviesť, že vezmúc do úvahy vysoký počet účastníkov, nedostatky pôvodnej žaloby, problémy pri doručovaní, či zmeny sudcov, ani tieto skutočnosti uvádzané predsedníčkou okresného súdu nemôžu žiadnym spôsobom ospravedlniť skutočnosť, že konanie trvalo ku dňu podania sťažnosti viac ako 19 rokov a 7 mesiacov. (...)

Vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania v čase podania sťažnosti na ústavný súd je zrejmé, že súd v konaní nepostupoval tak, aby vec vybavil v primeranej lehote a konal bez zbytočných prietahov. Nie je teda možné očakávať od sťažovateľa, aby v konaní, ktoré trvá tak neprimerane dlho, dával okresnému súdu časový priestor niekoľkých mesiacov, aby ten napravil protiprávny stav a začal po takmer 20-tich rokoch vo veci konať bez prietahov,

keďže podľa jeho názoru je zrejmé, že prinajmenšom o prerokovaní veci v primeranej lehote po takmer dvoch desiatkach rokov už hovoriť nemožno.

S poukazom na neprimeranú dĺžku konania v trvaní už takmer 20 rokov je teda odôvodnené priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľovi v ním požadovanej výške.

Sťažovateľ poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Müllerová a ďalší proti Slovenskej republike, ktoré bolo ukončené zmierom a v ktorom bolo účastníkom priznané finančné zadosťučinenie vo výške 14.100,- Eur každému z účastníkov.

Vzhľadom na súdnu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý finančné zadosťučinenie priznáva na základe zásad spravodlivosti, ako aj na dĺžku predmetného konania, je zrejmé, že výška finančného zadosťučinenia požadovaného sťažovateľom je nižšia, ako by mu na základe zásad spravodlivosti mala byť priznaná.

Zmyslom súdneho konania je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov. Podľa názoru sťažovateľa je doba 20-tich rokov neprimeraná a ničím nezdôvodniteľná. Vec je súčasťou štandardnej agendy všeobecných súdov, je preto nepochybné, že súd v konečnom dôsledku nesie zodpovednosť za neprimeranú dĺžku konania.

Okresný súd Košice-okolie vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti sťažovateľa L. D. zo dňa 14. 12. 2011 považuje žiadané finančné zadosťučinenie za neprimerané. Argumentuje pritom tým, že sťažovateľ sa nezúčastnil žiadneho pojednávania vo veci, nepodal žiadne vyjadrenie, vzájomný návrh ani sťažnosť na prietahy v konaní a nezaujímal sa o stav konania.

Úlohou ústavného súdu v tomto konaní je zistiť či konaním súdu došlo v predmetnej veci k prietahom v konaní. V súvislosti s tým, ústavný súd skúma aj to, či sťažovateľ svojim konaním spôsobil prietahy v konaní. Sťažovateľ svojim konaním nijako neprispel k dĺžke predmetného konania a súdu vždy poskytol potrebnú súčinnosť.

Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením Okresného súdu Košice-okolie o tom, že sťažovateľ sa o konanie nezaujímal. V predmetnom konaní vystupuje na strane žalovaných taktiež jeho sestra M. F. Práve prostredníctvom svojej sestry je sťažovateľ dostatočne informovaný o stave konania. Sťažovateľ má prostredníctvom svojej sestry všetky informácie o stave konania a zároveň vedomosť o sťažnosti na prietahy v konaní sp. zn.

17 C 169/1998, pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 111/91 na Okresnom súde Košice-okolie zo dňa 21. 7. 2010, ktorú spolu s ďalšími sťažovateľmi podala sestra sťažovateľa L. D.

Predmetom sporu je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom všetci účastníci konania sú potomkami pôvodných vlastníkov danej nehnuteľnosti. (...)

Po takmer 20 rokoch je sťažovateľ v rovnakej právnej neistote ako na začiatku konania. V súvislosti s predmetom sporu ako aj s vyššie uvedenými argumentami, z ktorých vyplýva zodpovednosť okresného súdu za neprimeranú dĺžku konania a zbytočné prieťahy v ňom, považuje sťažovateľ svoju sťažnosť, ako aj výšku finančného zadosťučinenia, za odôvodnenú.

Sťažovateľ si vyčísľuje trovy zastupovania v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, za 3 úkony právnej služby podľa ustanovenia § 11 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení(...) spolu vo výške 485,24 EUR. “

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Dňa 16. januára 1991 podal A. D. (ďalej len „navrhovateľ“) na Okresnom súde Košice-vidiek žalobu o vlastníctvo k nehnuteľnosti proti: žalovanému v 1. rade F. R., žalovanej v 2. rade A. I., žalovanému v 3. rade J. D., žalovanej vo 4. rade T. J., žalovanému v 5. rade J. N., žalovanej v 6. rade A. B., žalovanej v 7. rade T. D., žalovanej v 8. rade J. J., žalovanému v 9. rade J. R., žalovanému v 10. rade J. R., žalovanej v 11. rade Z. G. (konanie bolo vedené na Okresnom súde Košice-vidiek pod sp. zn. 5 C 111/91, v súčasnosti je vedené pod sp. zn. 17 C 169/98).

Dňa 23. mája 1991 žalovaná T. D. uviedla právnych nástupcov po zomrelých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 23. mája 1991 žalovaná J. J. uviedla pozostalých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 27. mája 1991 žalovaná A. I. uviedla ďalšie osoby, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 7. augusta 1991 navrhovateľ predložil okresnému súdu úmrtné listy M. F., K. R., J. D., Š. R.

Dňa 23. septembra 1992 sa uskutočnilo pojednávanie. Bolo odročené na neurčito s tým, že navrhovateľovi bola uložená povinnosť upraviť okruh pasívne legitimovaných účastníkov a upraviť petit. Žalovanej v 7. rade M. F. uložil povinnosť predložiť úmrtný list po nebohej starej matke.

Dňa 19. októbra 1992 navrhovateľ požiadal o predĺženie lehoty na splnenie povinnosti uloženej mu na pojednávaní 23. septembra 1992.

Dňa 23. októbra 1992 navrhovateľ rozšíril okruh žalovaných.

Dňa 11. januára 1993 navrhovateľ doplnil a upresnil informácie o právnych nástupcoch M. F., rod. R., a J. F.

Dňa 17. októbra 1995 sa žalovaná T. Ž. vyjadrila k žalobe.

Dňa 19. októbra 1995 bolo doručené vyjadrenie žalovanej v 7. rade.

Dňa 19. októbra 1995 si uplatnila nárok aj M. M.

Dňa 19. októbra 1995 M. F. oznámila, že po smrti manžela J. F. ostali tri deti: G. F., J. F. a P. F., ktorí sa uchádzajú o dedičstvo po nebohom.

Dňa 19. októbra 1995 bolo okresnému súdu taktiež doručené uplatnenie nároku na pozostalosť A. T.

Dňa 25. októbra 1995 žalovaní E. F. a Z. M. uviedli, že trvajú na svojom podielovom spoluvlastníctve.

Dňa 5. septembra 1996 bolo okresnému súdu doručené podanie navrhovateľa, v ktorom oznámil právnych nástupcov nebohého žalovaného J. R.

Dňa 25. septembra 1996 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej M. Z., v ktorom oznamuje, že jej právni predchodcovia sa s matkou navrhovateľa J. D. vysporiadali, a preto podielové spoluvlastníctvo predmetu sporu v skutočnosti stratilo opodstatnenie.

Dňa 13. novembra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 11. decembra 1996 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovaných M. F., T. Ž., M. H., A. T., L. D., J. J., M. M., G. F., J. F. a P. F., v ktorom žiadali o vylúčenie zo sporu žalovaných pod č. 1, 6, 9, 10 a žalovaného pod č. A/1/a, ďalej žiadali o opravu čísla domu, o opravu mena otca M. F., ktorý sa nevolal Š., ale J. Taktiež v tomto podaní žiadali opraviť číslo listu vlastníctva. Ďalej žiadali o opravu vlastníctva k nehnuteľnostiam uvádzaným navrhovateľom, a to aby podiel týchto žalovaných bol prevedený na M. F.

Dňa 13. januára 1997 navrhovateľ predložil okresnému súdu 5 rovnopisov pôvodnej žaloby, ktorú zmenil v zmysle uznesenia okresného súdu a vzhľadom na úmrtie žalovanej v 2. rade. Tiež pripojil fotokópiu rozhodnutia Štátneho notárstva K. sp. zn. D 1161/89 z 9. októbra 1989.

Dňa 19. februára 1997 sa uskutočnilo pojednávanie. Okresný súd uznesením sp. zn. 5 C 111/91 pripustil zmenu žalobného návrhu. Bol vypočutý navrhovateľ a žalovaná v 5. rade D. J., pričom sa k jej vyjadreniu pripojili aj žalovaní v 3. a 4. rade. Pojednávanie bolo odročené na 19. marec 1997 s tým, že budú vykonané výsluchy ďalších účastníkov konania.

Dňa 10. júna 1997 bol doručený znalecký posudok znalca Ing. M. M.

Dňa 23. júla 1997 navrhovateľ predložil požadované kolkové známky.

Dňa 17. septembra 1997 žalovaná D. J. ospravedlnila svoju neúčast', ako aj neúčast' svojich súrodencov na pojednávaní 17. septembra 1997.

Dňa 17. septembra 1997 bol vypočutý žalovaný Ing. J. M. a žalovaná M. F. Pojednávanie bolo odročené na neurčito. Okresný súd uložil navrhovateľovi a žalovaným v 1. – 4. rade v lehote 30 dní doložiť platnú a zreteľnú snímku z pozemkovej mapy k parcele č. 59/3 a upravený okruh žalovaných.

Dňa 16. septembra 1997 navrhovateľ zobral späť žalobu proti žalovaným J. D. a F. R. Týmto podaním taktiež upravil priezvisko žalovanej T. D. a uviedol, že J. R. D., resp. D. je nebohý.

Dňa 2. decembra 1997 sa uskutočnilo pojednávanie. Bola vypočutá žalovaná v 30. rade Dr. G. D. Taktiež bol vypočutý Ing. J. M. splnomocnený M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž. a M. I. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že navrhovateľovi bolo uložené, aby v lehote 10 dní predložil vyjadrenie k podaniu D. J. zo 17. septembra 1997.

Dňa 4. februára 1998 Ing. J. M. doručil protižalobu žalovaného.

Dňa 2. marca 1998 sa dostavila na výsluch žalovaná D. J.

Dňa 27. marca 1998 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie Dr. G. D.

Dňa 27. marca 1998 sa uskutočnilo pojednávanie. Okresný súd rozhodol o čiastočnom nároku navrhovateľa a žalovaných v 1. až 4. rade. Nárok navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. 98, kat. územie Z., ako aj vzájomný návrh žalovaných M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž., M. I., Ing. J. M. a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam parc. č. KN 58/3 tak, že tieto patria v celosti do dedičstva po neb. J. F. a M. F., rod. R., a v 2/3 k parcele č. 59/5, bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré bude vedené pod sp. zn. 17 C 169/98. Bol vyhlásený rozsudok.

Dňa 2. augusta 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bez prerokovania veci bolo odročené na neurčito pre účely zistenia nástupcov po zomrelých účastníkoch konania.

Dňa 27. augusta 2001 Obec Z. oznámila dátum úmrtia žalovanej T. J. a dedičov po nebohej.

Dňa 9. januára 2002 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní žalovaná Ing. Z. M.

Dňa 10. januára 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito, a navrhovateľovi i odporcom podávajúcim vzájomný návrh v lehote 30 dní okresný súd uložil svoje návrhy na určenie vlastníckeho práva upraviť tak, aby sporné nehnuteľnosti boli označené podľa aktuálnych údajov katastra nehnuteľností, a návrhy doručiť v potrebnom počte vyhotovení.

Dňa 8. februára 2002 žalovaná M. F. podala návrh odporcov na určenie vlastníctva.

Dňa 13. februára 2002 okresný súd vyzval odporcov podávajúcich vo veci vzájomný návrh označiť nehnuteľnosti, ktoré žiadajú určiť do dedičstva po nebohom J. F. a M. F.

Dňa 27. februára 2002 bol doručený dodatok k návrhu odporcov.

Dňa 16. marca 2002 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva.

Dňa 16. apríla 2002 okresný súd urgoval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, v lehote 10 dní.

Dňa 25. júna 2002 bola okresnému súdu doručená žiadosť o predĺženie lehoty, pretože prebieha rokovanie o uzavretie mimosúdnej dohody s odporcom.

Dňa 28. novembra 2002 okresný súd urgovoal navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, v lehote 10 dní.

Dňa 2. januára 2003 okresný súd urgovoal navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, v lehote 10 dní.

Dňa 12. marca 2003 okresný súd urgovoal navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva.

Dňa 23. februára 2004 okresný súd požiadal Katastrálny úrad v K. o doručenie výpisu z listu vlastníctva č. 98, kat. územie Z.

Dňa 5. marca 2004 bol okresnému súdu doručený výpis z listu vlastníctva.

Dňa 5. marca 2004 zo Správy katastra K. bol súdu doručený list vlastníctva č. 98, kat. územie Z.

Dňa 17. júna 2004 navrhovateľ upresnil svoj návrh v zmysle uznesenia súdu z 10. januára 2002.

Dňa 7. januára 2005 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby do 10 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 11. februára 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 21. februára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť o poskytnutie primeranej lehoty (60 dní) na predloženie geometrického plánu z dôvodu, že ešte nebol geodetom vyhotovený, aj keď bol objednaný.

Dňa 6. júna 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 6. júna 2005 okresný súd vyzval M. F., aby v lehote 10 dní oznámila, či vzájomný návrh z 21. februára 2002 podala vo vlastnom mene alebo aj v mene odporcov v 1. – 41. rade, a zároveň predložila splnomocnenia. Vyzval aj Ing. Z. M., Ing. J. K., aby oznámili, či trvajú na vzájomnom návrhu z 2. februára 1998, ktorý podal ich právny predchodca Ing. J. M.

Dňa 13. júna 2005 bola okresnému súdu osobne doručená žiadosť navrhovateľa o poskytnutie ďalšej primeranej lehoty na predloženie geometrického plánu.

Dňa 15. júna 2005 a 16. júna 2005 M. F., J. K., Z. M., oznámili, že trvajú na vzájomnom návrhu, a doručili plnú moc na zastupovanie pre M. F.

Dňa 8. augusta 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 2. septembra 2005 navrhovateľ oznámil, že plán doteraz nebol vyhotovený, a požiadal o primeranú lehotu na jeho predloženie.

Dňa 26. septembra 2005 navrhovateľ doručil geometrický plán, kópiu katastrálnej mapy, list vlastníctva č. 98 a splnomocnenie.

Dňa 12. októbra 2005 okresný súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k doplnenému a upresnenému návrhu navrhovateľa v lehote 15 dní.

Dňa 7. novembra 2005 bol spísaný úradný záznam: M. N. oznámila, že odporkyňa M. N. zomrela, uviedla dedičov.

Dňa 7. novembra 2005 M. F. zobrala späť protinávrh.

Dňa 23. januára 2007 okresný súd vyzval žalovanú M. F., aby oznámila adresu, na ktorej sa zdržiava žalovaná Dr. G. D. (M. F. oznámila, že adresu, na ktorej sa zdržiava Dr. G. D., zistiť nevie).

Dňa 9. júla 2007 okresný súd uznesením ustanovil opatrovníčku pre žalovanú Dr. G. D.

Dňa 20. júla 2007 okresný súd uznesením zrušil uznesenie sp. zn. 17 C 169/98 z 9. júla 2007 vzhľadom na to, že zistil, že žalovaná Dr. G. D. sa nachádzala v mieste trvalého bydliska.

Dňa 6. augusta 2007 žalovaná Dr. G. D. požiadala súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie k návrhu žaloby.

Dňa 20. novembra 2007 okresný súd uznesením opravil označenie účastníkov a výrok uznesenia č. k. 17 C 169/98-216 z 10. októbra 2007.

Dňa 9. júla 2008 okresný súd vyzval G. R. a L. R., aby sa vyjadrili k návrhu do 15 dní od doručenia výzvy.

Dňa 22. októbra 2008 navrhovateľ doručil návrh na vypočutie svedkov.

Dňa 27. októbra 2008 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o zistenie pobytu Ing. S. J.

Dňa 30. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie Z. M. z neúčasti na pojednávaní z dôvodu zlého zdravotného stavu.

Dňa 6. novembra 2008 bolo súdu doručené ospravedlnenie M. N. z neúčasti na pojednávaní z dôvodu materskej dovolenky, zároveň splnomocnila zastupovaním M. F.

Dňa 7. novembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu úmrtia ďalších dvoch účastníkov.

Dňa 18. novembra 2008 okresný súd žiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o zistenie pobytu Ing. S. J.

Dňa 16. februára 2009 okresný súd vyzval JUDr. J. P., aby v lehote 7 dní oznámil okruh dedičov po zomrelom J. I. a či predmetom dedičstva sú aj nehnuteľnosti v kat. území Z. vedené na liste vlastníctva č. 98.

Dňa 24. februára 2009 bolo okresnému súdu doručené oznámenie z notárskeho úradu o dedičskom konaní (nebolo ešte právoplatne ukončené).

Dňa 22. júna 2009 boli okresnému súdu doručené dôkazy na určenie výšky podielu zo spoločného dvora po nebohom J. F. a nebohej M. F.

Dňa 26. augusta 2009 okresný súd doručil navrhovateľovi vzájomný návrh odporcov s výzvou, aby sa k nemu do 10 dní vyjadril, zároveň žiadal oznámiť, či s prihliadnutím na jeho zdravotný stav udelí splnomocnenie na zastupovanie advokátovi, prípadne inej osobe.

Dňa 3. septembra 2009 bolo okresnému súdu zaslané vyjadrenie navrhovateľa, že nesúhlasí s uvedeným návrhom, zároveň berie svoju žalobu proti odporcovi F. R. a spol. späť.

Dňa 5. októbra 2009 okresný súd oznámil A. T., T. Ž., M. F., M. P., A. I., M. F. a G. F., že navrhovateľ podaním z 3. septembra 2009 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň ich vyzval, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím, a oznámili, či aj po späťvzatí žaloby trvajú na vzájomnom návrhu z 15. decembra 2008 alebo ho berú späť.

Dňa 5. októbra 2009 okresný súd oznámil Ing. S. J. a spol., že navrhovateľ podaním z 3. septembra 2009 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň ich vyzval, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím.

Dňa 26. január 2010 okresný súd rozhodol uznesením tak, že konanie nezastavuje.

Dňa 12. februára 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie PaedDr. G. D., podľa ktorého jej otec predal svoj podiel, preto nie je účastníkom súdneho konania.

Dňa 19. februára 2010 bolo súdu doručené odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu z 26. januára 2010, ktorý trval na späťvzati a žiadal zastaviť konanie, čo dôvodil zlým zdravotným stavom a zdĺhavým konaním.

Dňa 14. mája 2010 okresný súd požiadal Okresný súd Prešov o zapožičanie dedičského spisu sp. zn. 26 D 2987/2005 po nebohej Z. G.

Dňa 14. mája 2010 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o zistenie dátumu úmrtia F. F.

Dňa 17. mája 2010 okresný súd požiadal Okresný súd Košice II o zapožičanie spisu sp. zn. 24 D 690/2008.

Dňa 17. júna 2010 bol okresnému súdu doručený vyžiadaný údaj o úmrtí F. F.

Dňa 14. júla 2010 bolo okresnému súdu doručené splnomocnenie advokátky JUDr. I. R. na zastupovanie A. T., T. Ž., M. K., A. I., A. K., G. F., M. F. a M. F.

Dňa 10. septembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 17 C 169/98-399 vyzval navrhovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 12. septembra 2010 bola Obec Z. telefonicky dožiadaná o oznámenie informácií pre potreby rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 28. septembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 17 C 169/98-204 nariadil predbežné opatrenie.

Dňa 11. novembra 2010 okresný súd vyzval účastníka, proti ktorému smeruje návrh na nariadenie predbežného opatrenia, aby oznámil, či podaním zo 4. novembra 2010 mienil podať odvolanie proti uzneseniu č. k. 17 C 169/98-404 z 28. septembra 2010.

Dňa 12. januára 2011 okresný súd uznesením vyrubil súdny poplatok za odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, a zároveň vyzval účastníkov na vyjadrenie k nemu.

Dňa 7. februára 2011 sa odporcovia vyjadrili k podanému odvolaniu.

Dňa 24. októbra 2011 okresný súd predložil vec Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Dňa 8. novembra 2011 krajský súd rozhodol o podanom odvolaní – potvrdil uznesenie okresného súdu. Spis bol vrátený okresnému súdu 8. decembra 2011.

Dňa 8. decembra 2011 okresný súd určil termín pojednávania na 13. február 2012.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci

v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní (určenie vlastníctva k nehnuteľnosti) môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s viacerými účastníkmi konania, avšak doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Po právnej stránke pritom vec nemožno považovať za zložitú.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadne významné okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietahom, i keď je pravdou, že sťažovateľ neprejavil osobitný záujem o priebeh napadnutého konania, veď ani raz sa nezúčastnil na pojednávaníach („informácie“ o konaní získaval „prostredníctvom svojej sestry“, tiež účastníčky konania).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že ústavný súd už v súvislosti s napadnutým konaním vo svojom náleze č. k. II. ÚS 532/2010-70 z 10. marca 2011 uviedol:

„Aj keď ústavný súd prihliadol na skutočnosť, že vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 111/1991 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorej boli sťažovatelia, respektíve ich právni predchodcovia účastníkmi konania a ktorá sa začala v roku 1991,

musí konštatovať, že toto konanie právoplatne skončilo 26. septembra 1998 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 5 C 111/1991 z 27. marca 1998. Samotné namietané porušovanie sťažovateľmi označeného základného práva teda ústavný súd môže posudzovať až v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98, ktoré začalo 26. septembra 1998.

Ústavný súd konštatuje, že celé namietané konanie je poznačené neefektívnym postupom okresného súdu(...)“

Ďalej ústavný súd poukázal na to, že „Okrem neefektívneho postupu okresného súdu sa v priebehu konania vyskytli aj obdobia dlhšej nečinnosti okresného súdu“, napr. od 26. septembra 1998 do 2. augusta 2001 (*tridsaťštyri mesiacov*) atď. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vzhľadom na celkovo neobyčajne dlhé trvanie napadnutého konania možno prisvedčiť sťažovateľovi, že v danom prípade „o prerokovaní veci v primeranej lehote po takmer dvoch desiatkach rokov už hovoriť nemožno“. Uvedená nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože okresný súd dlhodobo nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných alebo iných ospravedlniteľných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. K týmto zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníka, ale v dôsledku postupu súdu. Pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ústavný súd posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nebolo možné prihliadnuť na skutočnosti uvedené predsedníčkou okresného súdu, totiž, že „postup súdu v tejto veci bol ovplyvnený aj zmenami sudcov“. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prietahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu

účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním, napr. na počet vecí prejednávajúcich sudcov (mutatis mutandis I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda boli porušené, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € najmä preto, že sa domnieva, že *„doba, ktorá uplynula od podania návrhu až doposiaľ(...), je neprimerane dlhá a ničím neospravedlniteľná a nezdôvodniteľná“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä vzhľadom na celkovo neobyčajne dlhé trvanie napadnutého konania považuje za primerané v sume 2 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na význam konania pre sťažovateľa, najmä na to, že zrejme vzhľadom na pomerne nepatrný podiel sťažovateľa v sporných nehnuteľnostiach on sám nejavil o konanie prílišný záujem, veď ani raz sa nedostavil na pojednávania, hoci postup súdu negatívne neovplyvnil, pretože sa dal zastúpiť.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri účelne vykonané úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu). Za dva úkony vykonané v roku 2011 patrí odmena v sume dvakrát 123,50 € a dvakrát režijný paušál v sume 7,41 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2012 patrí odmena v sume 127,16 € a režijný paušál v sume 7,63 €, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú sumu 396,61 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 79,32 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 475,93 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2012